

Arrest

nr. 96 115 van 30 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X
X
handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers
van hun minderjarige kinderen X, X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, op 1 oktober 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 maart 2011 dienden verzoekers een derde asielaanvraag in, waarbij volgens het administratief dossier het Nederlands bepaald werd als taal voor de behandeling van deze aanvraag. Op 21 april

2011 verstuurde de verwerende partij een brief naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met de melding dat verzoekers geen gevolg gegeven hebben aan een oproeping en dat zij geacht worden afstand gedaan te hebben van hun asielaanvraag.

1.2. Op 14 juni 2011 dienden verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.3. De in punt 1.2. bedoelde aanvraag werd op 10 augustus 2012 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06 02 2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden

Artikel 9ter §3 - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3 volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 30.03 2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd.14.06.2011 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle onontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9er §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. (…)”

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof ten aanzien van verzoekers op 10 augustus 2012 de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten onder de vorm van bijlagen 13, die betekend werden op 31 augustus 2012. Deze beslissing vormt het voorwerp van een afzonderlijk schorsings- en annulatieberoep (rolnr. 109 283) dat verworpen werd door de Raad bij arrest nr. 96 116 van 30 januari 2013.

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een enig middel werpen verzoekers op, *“schending van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, de schending van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens”.*

Verzoekers betogen als volgt:

“Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat;

“Art 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel een moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie

Art 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing.

Ze moet adequaat zijn”;

Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vast staan en aanvaardbaar zijn;

Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten;

Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden;

De motivatie van de betreden beslissing is vrij stereotiep.

Deze beslissing werd onvoldoende gemotiveerd.

Het artikel 9ter, §1, alinea 4 van de Wet van 15 december 1980 beschikt dat: "Hij overhandigt een medisch certificaat, van het type voorzien door het Koninklijk Besluit van 17.05.2007, dat per Arrest in de Ministerraad beraadslaagd werd. Dit medisch certificaat duidt de ziekte aan, zijn graad van ernst en de nodig geachte behandeling. "

De verzoekende partij wenst eraan te herinneren dat het mogelijk is bij de voorbereidende werkzaamheden van de wet om te lezen dat: « Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elke geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geacht behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.

Daarnaast zal o.m ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningprocedure niet gevolgd (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoord aan de gestelde voorwaarden. »(Wij benadrukken)

Mevrouw A.Z.lijdt immers aan een zwaar Post traumatische stress disorder en post traumatische depressie die veel weerstand biedt:

Op het standaard medische getuigschrift van 30/03/2011 uitgeschreven door Dr A.is het mogelijk te lezen dat de aandoening waaraan Mevrouw A. lijdt, zeer ernstige is aangezien dat op deze standaard medische getuigschrift er wordt ingeschreven in het Frans dat "Etat dépressif majeure ">

De ziekte is uiteraard zeer ernstig en zeer bedreigend voor de levenskwaliteit van Mevrouw A. en haar gezin;

Gelieve ook te noteren dat er ook rekening mee wordt gehouden dat om eruit te komen moet Zij nodig hebben van de steun van haar familie met haar.

Mevrouw A.heeft nodig van een behandeling van een onbepaalde duur.

Het is mogelijk uit het certificaat af te leiden dat de aandoening waaraan Mevrouw A.lijdt, ernstig is aangezien dat op deze standaard medische getuigschrift er wordt ingeschreven in het Frans dat "Aggravation des symptômes".

(Zie het medische getuigschrift van 30/03/2011).

Bovendien heeft post traumatisch stresssyndroom ingrijpende gevolgen. De emotionele en lichamelijke reactie zijn hevig;

Mevrouw A.heeft nodig van een behandeling van een onbepaalde duur.

Een ernstig risico van ZELFMOORDPOGING inhoudt een reëel risico voor de leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling van de verzoekende partij. Inderdaad zijn patiënten met een posttraumatisch syndroom (Zoals Mevrouw A.) onderhevig aan suïcidale gedachten na enkele maanden hebben, of zelfs tot een zelfmoordpoging plegen.

De medische toestand van mevrouw A.is dramatisch bij terugkeer naar haar land van herkomst omdat het niet alleen zal er niet goed behandeld worden, maar hoe groter de kans op het geweld van haar man lijden.

Het medisch certificaat was nauwkeurig genoeg om te beseffen dat de ziekte een zeer reëel risico voor het leven of fysieke integriteit van Mevrouw A.inhoudt.

Het is dus verkeerd dat de tegenpartij het tegendeel beweert;

Haar aanvraag 9ter was daarenboven vergezeld van het type van medisch certificaat;

Dit medische certificaat voldoet aan het koninklijk besluit omdat de ziekte, de graad van ernst en de vereiste behandeling zijn vermeld;

Er is dus een klaarblijkelijke vergissing vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden;

De betwiste beslissing heeft zich niet getuigd over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden;

Ze houdt geen rekening met de bijzondere situatie van de verzoekende partij de welke aangepaste zorgen vereist;

Het certificaat voorgelegd door de verzoekende partij duidelijk aangeeft de pathologie waaraan de verzoekende partij lijdt, de graad van ernst alsook de nodige aangepaste behandeling;

Er is een overduidelijke schending van het artikel 3 E.C.R.M;

Daarvan uitgaande, de betwiste beslissing dient nietig verklaard te worden".

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet “zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012”. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. (...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 (...)
§ 5 (...)
§ 6 (...)
§ 7 (...).

2.4. In casu vormt de bestreden beslissing een toepassing van artikel 9 ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet. De aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen wordt onontvankelijk verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift dat voorgelegd werd volgens verwerende partij niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Meer bepaald vormt de kern van de bestreden beslissing de vaststelling dat het voorgelegd standaard medisch getuigschrift van 30 maart 2011 geen enkele uitspraak doet over de graad van ernst van de ziekte.

2.5. De bestreden beslissing verwijst naar een aanvraag om verblijfsmachtiging van 14 juni 2011. Deze aanvraag bevindt zich in het administratief dossier, evenals de bijlagen die hierbij gevoegd werden. Bij de aanvraag werd onder meer een Franstalig standaard medisch getuigschrift gevoegd, opgesteld door dr. A.A. op 30 maart 2011 aangaande een aandoening die verzoekster betreft.

2.6. Het betreft een standaard medisch getuigschrift, opgesteld volgens het model bepaald door het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Rubriek B van dit model luidt in het Frans als volgt: *"B/ DIAGNOSTIC : description détaillée de la nature et du degré de gravité des affections sur base desquelles la demande d'autorisation de séjour sur pied de l'Article 9ter est introduite (1) Il est dans l'intérêt du patient que des pièces justificatives (p.ex. rapport émanant d'un médecin-spécialiste) soient produites pour chaque pathologie."* (vrije vertaling aan de hand van de vermeldingen op het Nederlandstalig model standaard medisch getuigschrift : *"B) Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de graad van ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. Specialistisch verslag)."*).

De arts van verzoekster vermeldde in concreto onder deze rubriek het volgende: *"Etat dépressif majeur Etat de stress post-traumatique"*.

2.7. In de (elektronische versie van) Grand Robert wordt "majeur" als volgt omschreven, *"Très grand, très important, Considérable, exceptionnel, important (avec quelques subst.)"*. Het woord "majeur" kan volgens de elektronische versie van het woordenboek Frans-Nederlands van Van Dale vertaald worden als *"grootst, belangrijkste, voornaamst, gewichtigst, van de hoogste orde (...)"*. Algemeen kan hieruit afgeleid worden dat "majeur" niet wijst op iets banaals. Samen gelezen met het substantief waar het bijstaat kan *"Etat dépressif majeur"* vertaald worden als "ernstige depressiviteit" (cf. Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (voltallige zitting) van 13 januari 2010, Gevoegde zaken F-124/05 en F-96/06).

2.8. Kernvraag is of met de vermelding "ernstige depressiviteit", de graad van ernst van de aandoening in kwestie, namelijk posttraumatisch stressyndroom, beschreven werd.

2.9. Verwerende partij voert in haar nota het volgende verweer:

"Wanneer verzoekers aanvoeren dat de graad van ernst blijkt uit het feit dat in het standaard medisch getuigschrift wordt verklaard dat de aandoening waaraan verzoekster lijdt "zeer ernstig" is omdat in het standaard medisch getuigschrift wordt verklaard: "Etat dépressif majeure, kunnen zij niet worden gevolgd."

De vage bewoordingen laten niet toe om met voldoende precisie de graad van ernst van verzoekers fysieke dan wel psychische moeilijkheden af te leiden, in die mate dat op basis van de kennis ervan zou kunnen worden geoordeeld of hem op grond van deze aandoening machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 kan worden toegekend."

2.10. Verwerende partij beschouwt dus de vermelding *"Etat dépressif majeur"* als vage bewoordingen, die niet *"(toe)laten om met voldoende precisie de graad van ernst van verzoekers fysieke dan wel psychische moeilijkheden af te leiden"*, maar de Raad ziet niet in welke andere vermeldingen naast de vermelding van de aard van de aandoening een leek de graad van ernst van de aandoening kunnen

duidelijk maken, minstens verduidelijkt de verwerende partij niet welke bewoordingen zij dan wel wenste gehanteerd te zien in het standaard medisch getuigschrift. Uit de inleidende bewoordingen bij rubriek B van het standaard medische getuigschrift blijkt evenmin wat een arts dan wel zou moeten invullen opdat aanvaard zou worden dat de omschreven graad van de ernst van de ziekte wel zou voldoen. Er mag te dezen niet uit het oog verloren worden dat de verwerende partij bij haar oordeel of de wettelijk voorziene ontvankelijkheidsvoorwaarde is vervuld dat het overgemaakt medisch getuigschrift bepaalde vermeldingen bevat, waaronder de graad van ernst van de aandoening of pathologie, niet geacht wordt over enige medische kennis te beschikken. De door de arts gebruikte vermeldingen op het standaard medisch getuigschrift dienen dus toegankelijk te zijn voor een leek, wat de vermelding “ernstige depressiviteit” ontegensprekelijk is. De verdere beoordeling van verzoeksters fysieke dan wel psychische moeilijkheden komt aan de ambtenaar-geneesheer of aangeduide geneesheer toe, conform het gestelde in artikel 9ter, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet.

2.11. De Raad acht het dan ook kennelijk onredelijk dat de verwerende partij van oordeel is dat het standaard medisch getuigschrift van 30 maart 2011 *“geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte”* doet, ondanks de vermelding *“Etat dépressif majeur”*, naast de vermelding *“Etat de stress post-traumatique”*.

2.12. Enkel een ambtenaar-geneesheer of aangeduide geneesheer zoals bedoeld in artikel 9ter, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet kan beoordelen of de ziekte of aandoening van verzoekster levensbedreigend is. In dat stadium is verzoekers’ aanvraag om verblijfsmachtiging niet geraakt. Verwerende partij kan dan ook in haar nota niet dienstig verwijzen naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de mens aangaande levensbedreigende aandoeningen.

2.13. De materiële motiveringsplicht werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, aangezien de andere overweging *“Bovendien werd in de initiële aanvraag dd.14.06.2011 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift”* haar niet kan schragen. Aangezien een eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel geen ruimere nietigverklaring ervan met zich kan meebrengen, worden deze niet besproken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond onderdeel van een middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA